

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Bérmertlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatkak vissza.

A nyílt-térben minden három hasábos garmond-sor díjja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi közlöny.

MEGJELEN HETENKINT EGYSZER.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

Az iparos-osztály anyagi, erkölcsi és politikai helyzete.

— Heyduk Ambrustól. —

[Folytatás.]

E törekvéseknek pedig szükséges, hogy a magyar munkásosztály mielőbb érvényt szerezzen, mert dacára nemzetünk fennmaradását szabadelvűségének és állítólagos demokráciájának; nincs a világon oly parlament, mely összealkotásának egyoldalúságára nézve a mi országgyűlésünkhöz hasonlítható volna, sőt dacára ezredéves szabad alkotmányunknak, már az osztrák is tulszárnyalt bennünket a szabadelvű cselekmények mezején; holott éppen azon századon át absolut kormány birodalom volt az, mely folyton küzdött s ármánykodott a magyar alkotmány megnyirbálására és a nemzet vélt demokráciájának megsemmisítésére. Mellőzve tehát a valódi kulturállamok törvényhozásának összealkotását, ez időszert csupán az osztrák birodalmi tanácsban 318 képviselő közt 41 iparúzó s kereskedő foglal helyet, kik a munkát s így nemzetiségök érdekeinek anyagi jövőjét tiszteletreméltó hazafiassággal támogatják s hivatásuknak becsülettel eleget tesznek. Holott országgyűlésünk 445 tagja közt, kik hivatva vannak, lépten-nyomon az ipar s kereskedelem legéletbévágóbb érdekei felett határozni, egy bankáron kívül, ki valóban nem képviselője a magyar munka érdekeinek: alig van egyén, ki a viszonyok követelményeihez képest a hazai ipar s kereskedelem alapfeltételeinek beható tanulmányozására kellő figyelmet fordított volna. Azért látnak azután a gyakorlati életben tarthatlannak bizonyult oly törvények napvilágot, melyek a hazai munkásosztály anyagi jövőjének érdekében nemcsak hogy mindent kockáztatnak, hanem a nemzeti „ipar s kereskedelem“ alapfeltételeinek érdekeivel is, homlokegyenest összeütközésbe jönnek.

Mellette látszólagos politikai önállóságunkat vissza nyertük; a többi közt három oly törvény alkottatott, mely kiválólag mintha a magyar munkások „anyagi erkölcsi s politikai“ önállóságát célozta volna megsemmisíteni, és helyzetét a közszabadság elveinek dacára a lehető legszűkebb korlátok közé terelni. Hogy közjogilag azon törvények előnyök-e az ország jövőjére nézve? mi azt érintetlenül hagyjuk, mert annak ez oldalról megvilágítása nem egy iparos tollába való, hanem magas képzettségű jogászaink s állambölcseink hivatásköréhez tartozik. De a nemzeti munkaerők önállósított értékesítésének szempontjából úgy hisszük: nem követünk bünt el, s nem eshetünk az izgatás gyanujába, a midőn tiszta szándéku s hazafias irányu őszinteséggel kimondjuk, hogy mindennek előtt az 1867-ik évi XII. t. cz. semmivétette a magyar ipar és kereskedelem felvirágoztatására mngkivántató alapokat. Mert dacára politikai független önkormányzatunknak, melyet e kiegyezési törvény részünkre biztosított; az anyagi önkormányzat feltételei szerint ténylegesen továbbra is Bécs felsőségének önkénye alá helyezt. Pénz-, hitel-, valuta- s vámrendszerítéséde sőt munkánk mily alakbani gyümölcsötetésének lehetőségé is, egyedül Bécs politikai s anyagi fondorkodásaitól tétett függővé. A valódi igaz munka pedig, mely leginkább képesített a nemzet iparát a virágzás legfejlettebb fokára juttatni, épen az idézett törvény kifolyása eredményeképp feltétlenül egy oly gyámság alá helyeztetett, mely aztán a termelés terén a magyar munkásosztályt kép-

telenné tette a megkivántató önállóság kivívására. A vámszerződés, mely a nemzet anyagi érdekeinek szempontjából véve, sem védvámot, sem pedig kereskedelmi jövedéket nem képeznek; a magyar ipar rovására Ausztria tulgazdagodását sietteti, amennyiben, habár a tulajdonképeni fogyasztók mi vagyunk, a fogyasztási terhek előnyei mégis a lajtántuli részek javára szabályoztattak, és így ez oldalról is a magyar kis s nagy ipar oly védtelenül hagyatott, amint ezt csak az osztrák nemzet s kormányának anyagi törekvései, a mindent készségesen felajánló s megszavazó magyar törvényhozástól megkövetelték. E könnyelmű anyagi kiegyezés s gyámság alá helyező közösügyes szerződés, midőn egyrészt a hazai ipar s kereskedelem nemzeti jelentőségét önként megsemmisítette; másrészt megrázkódtatta a hazai munkásosztály anyagi jövőjének alap- s létfeltételeit. Ellenben:

az 1872-ik évi VIII-ik törvényzikknek, részben üdvös s hasznos szabványai közül, a társulás mikénti alakulására vonatkozó tétélei: az általános verseny képesítése helyett előidéztek annak ellenkezőjét; az iparos s munkásosztály erkölcsi felbomlását. A meghonosítani szándékolt szabadipar-törvény a végrehajtó hatalom s közegeinek sötét gyanuja miatt, mely az egészségesen megindult társulási mozgalomban communistikus agyrémekeket képzelt felfedezni s így a korszerűbb társulásra az alkalmas pillanatot felhasználni s felhasználtatni megakadályozta, szintén nem mutathat fel oly eredményt, melyet a magyar ipartól a szabadon fejlődni kívánó kor szelleme jogosan megvárhatott volna. A magyar iparos képzettségi fokát ezen figyelemre sem méltató törvény s annak még helytelenebb értelme, sőt mondhatni gyáva végrehajtása: felbontotta ugyan a köteléket, mely erkölcsileg az iparos osztályt egy szilárd egészé tömörítette, de ezzel a felvilágosítás és késlekedő végrehajtás híjával elsüllyesztette egyszersmind erkölcsileg azon osztályt, mely ma a rosszul értelmezett szabad társulás ürügye alatt feloldottnak tekinti önmagát a közérkölciség s emberiség hátrányára azon emberbaráti cselekvények gyakorlata alól, melylyel az iparos osztály a közéletben egykoron oly kiváló érdemeket szerzett. Egy végperceihez közlő szegényebb sorsu iparos méltán fohászokodott fel gyermekei felett: „az árvaiúgyek jelen kezelési rendszere, s hagyatékaink végpusztulást jelző hosszadalmas, sőt lelkiismeretlen hanyagsággal párosult elintézése mellett ki fog gondoskodni árváimról? midőn társulási felbomlásunk eddig is széteszlatta már hveinket, sőt az újabb félszeg s késedelmező társulási intézkedések: önkörünkben is bizalmatlanná tette azokat, kik elébb az erkölcsiség köteleke által egybefűzve a hátrahagyottak valódi mentő s segítő barátai voltak.“

(Folyt. következik.)

Feljegyzés 1875. aug. 10-én
Különfolyó
A magyar művészetet súlyos csapások érték az év folyamán. Szobrászatunk egyetlen büszkesége: Izsó Miklós, majd néhány héttel később, a hazai színművészet egyik legkedvesebb gyermekének Lendvay Mártonnak halála hoztak reá méltó, fájdalmas gyászt. A könyv még fel sem száradt, mit a nemzet koporsójuk fölött hullatott s máris újabb vesztés keserve érinti szívét Révész György halála által, ki f. hó 10-én városunkban hosszas és súlyos szenvedés után elhunyt. Nem célunk ezuttal a magyar festőművészet csarnokában az őt méltán megillető helyet kimérni; erre illetékesek sem lehetünk, annyit azonban elmerünk mondani: hogy Révész egyike volt azon magyar festőknek, ki me-

czenás nélkül, önereje- és szorgalmából, hosszas nélkülözések árán tört magának utat, míg oda jutott, hová geniusza intette és vezérelte. Ő is, mint sok magyar művész, eleinte az ország fővárosába huzódott, azt híven, hogy ahol a műveltség és vagyonság gyupontja van, a művészetnek egyedül éltetadó sugarak is ott egyesítvők. Azonban a többiekkel ő is csalódott, s bár egész hévvel csüggött pályáján, azokat külföldre nem követte; hiába! magyar volt utolsó ízéig s szíve meleg érzelmeinek parancsszava nagyobb hatalmat gyakorolt elhatározására, művészi hajlamainál. Visszament szülőföldjére Szabolcsba s ott, valamint Ung, Zemplén és Abaujmegyékben kisebb templomi képek festésével foglalkozott, mi megelhetését időről-időre biztosította. — Előzékeny, kedves, mindenkit lekötölező modora, véglehelleltéig megörzött tiszta jelleme és példás becsületessége csakhamar széles baráti kört teremtettek számára, s a négy megye előkelőbb birtokosai mindenkor szívesen látták őt maguknál, sőt kitelhető kényelemben részesítve, alkalmat és módot szolgáltatnak neki művészetének irányát szabadon követhetni. Igen sok, a magyar népeletből vett generkép került ki ekkor ecsetje alól, melyek egy részénél azonban, valamint arczképeinél a színészes különben mesteri alkalmazása a hűség és mélyebb lélektani felfogás hiányát mindig nem takarhatá el. Később maga is belátta ez általa alig leküzdhető akadályokat, s a 60-as évek elején — mire addig figyelmet sem fordított — tájképeket kezdett festgetni s már első, e nembeli kísérletei annyira magukon viselék a siker és hivatás bélyegét, miszerint azontul — éltékintve atól, hogy existenciális kérdés volt rá nézve szakmájába vágó bármily rendelmény teljesítése — többnyire tájképek festésével foglalkozott, s e részben igen sok és tekintélyes helyekről megbízásban részesült. Megyénk regényes felvidékének alig van egy-egy megragadóbb pontja, melyet vázsonra ne tett volna, s mondhatni mindig művészi sikerrel. Levegője, fái, s vízei ecsetelésénél színfelfogási tehetsége gazdagon értékesíté magát, melyek a kevésbé műértőre is kellemes benyomást gyakoroltak. Ernyedetlen szorgalma lassanként szerény tőkepénzhez juttatá, melynek segítségével ez évtized elején Münchenbe, az ujkor e festészeti Athenéjébe ment, hol körülbelül egy évig tanulmányozta a világhírű mestereket. Kis pénzcskéjének e tanulmányi vállalatba való fektetése nagy hasznára volt, ami mégis látszott azutáni merészebb szabásu alkotásain. Az év elején Jászórol — hol a prémontréi rend ez idő szerinti derék praelátusának megbízásából több képet festett — városunkba jött; itt utólérte nehéz gyógyíthatlan baja, melynek néhány havi szenvedés után — dacára fitestvére, barátai, s különösen Stépan Antal gyöngéd gondozásának, áldozatul esett. Temetése f. h. 12-én d. u. 4 órakor nagy részvét között ment végbe. Csekély kivétellel jelen volt a városi összes értelmiség, melynek nagy részét egyszersmind benső baráti viszony is fűzé a megboldogulthoz. Sirjánál az egyház részéről Puza Sándor s-pataki g. kath. lelkész tartott gyászbeszédet, egykori honvédtársai és barátai nevében pedig Bajusz József szolt a részvét tiszta hangján s hazafias melegséggel. Koporsója fölött egykori katonai dicsőségének jelvényei díszlettek, melyek közül a vörös sapka történelmi nagy jelentőségével magasodott ki. Ezen, az önvédelem harcának fergetegeire emlékeztető eszközök mellett ott volt a kis szintábla is (palette) a belé illesztett néhány ecsettel; ezek szintén fegyverei voltak neki, de amelyek nyomában nem vér, nem harci dicsőség kélt, de az örök igaz és szép eszményi alakjai testesültek meg. Haláláról kiadott gyászjelentés így szol: Révész András, neje és gyermekei, valamint az elhunyt barátai nevében is, szomorodott szívvel jelenti kedves bátyja Révész György academiái festész és 1848—49. évi volt honvédfőhadnagyak hosszas szenvedés után életének 54-ik évében 1875-ik évi augusztushó 10-én reggeli 11 órakor történt gyászos kimúltát. A boldogultnak hült tetemej 1875. évi augusztushó 12-én d. u. 4 órakor főgnak a gör. kath. szertartás szerint örök nyugalomra tétetni. Béke hamvaira!

A „27 kros“ bál requiem e. Tapasz-

akadémiai festés az 1848-49. évi vésztés honvédfőhadnagyának

talható volt a közel napokban, hogy a budai vizkárosultakon többféleképpen igyekeznek a részvét országszerte segíteni. Mindenre hamarabb elhatott tán a jajszó, mint hozzánk; de elvégre itt is kitört a vágy segíteni, ha másként nem: egy-egy bál arrangirozása által. Az izraelita ifjuságnak e czélra adott bálja fényes eredményt nem mutatott fel, de legalább közészerüt; míg ellenben az „ifjusági kör“ „27 kros“ táncvizigalma valósággal 27 kros kimentü volt. Az ifjusági kör a 27 kros czímmel egy kis komikumot akart csinálni: ilyen 27 kros szellemen voltak a meghívók is kiállítva. Hanem hát fájdalom! a mi „szépne“-ünk nem akarta azt elérni. A legtöbben aligha azt nem gondolták: nem lesz az egyébb, mint egy összetakolt-férczelt dárídó, amelyben minden inkább lesz, mint elegancia. Így aztán a 27 kros táncmulatság igen szánalmas eredményt mutatott fel. A tisztajövedelem **minus 8 frt**, s a mi a szerencsétlen vizkárosultaknak jutott: az a pár frtra menő felülhízetés. — Nem akarjuk társas életünk szomorú képét igen kirívó színekkel festeni, mert csak egyetlen vonás is elég arra, hogy kellemetlen benyomást tegyen reánk. Egy ilyen vonásnak mondhatnók az ifjusági kör által adott bálnak eredményét is. Nem lett két héttel előre hirdelve, hogy bál lesz; nem lehetett összesugni, hogy milyenek legyenek a toilette-ek (nehogy valami a luxus rovására történjék); nem árult el a csekély bemeneti díj elegans mulatságot (mert hát ebből is szokták azt következtetni (?)); a meghívók alatt egyszerűen „rendezés“ szó s nem jó hangzású firmák állottak; komikus volt a czim, az egész program, emellett egyszerű (ez sem sokat ígér, ha nem fényes): mind oly dolgok, amelyek méltó okul szolgálnak arra, hogy visszariadjunk, ha még egyszer úgy szeretünk is táncolni. Pedig az ifjusági kör a 27 kros bállal éppen azt akarta elérni, hogy a tulcsigázott igényeknek elejét vegye, a luxus iránti borzadalmas rajongást befojtsa, s a mulatságnak egy kissé patriarchalis színezetet adjon. Hiába, S.-a-Ujhelyben ezt nem lehet elérni! Bizony szomorú ez! Alig 10-12 nő képviselte a hölgyvilágot. Ezek is tán csak azért nem maradtak ki, mert már benn voltak. A közönyösség felett nincs szándékunk elmosolyodni: hanem azt azért kénytelen lesz bevalani önmagának az ifjusági kör, hogy ilyen fogadtatás mellett sokkal okosabban teszi, ha semmit sem tesz. — Szegény budai vizkárosultak! — F.

Városunk fötvezáinak javítását, mely egyszerűs mind országut is, a megyei közigazgatási hatóság eszközli, még pedig oly rendszer szerint, melynek mására a legkezdetelegesebb államokban sem akadnánk. Ugyanis 10—20 fontos kődarabokat széthintenek az utcán, aztán nekijárlanak holmi inasféle

gyerkőcöket és szolgálókat egy-egy vashunkóval, ezek imitt-amott egy kicsit megkopogtatják, s legott kész az utnak keresztelt közporki kinzó eszköz, mely lovat, embert, kocsi csakhamar tönkre tesz, ha a körülmények hatalma egyszer rászállni kényeszerítik. Azt hittük: e kegyetlen rendszer tavall végé érte, s a jó ut megteremtéséhez szükségeselt közmunka-erő hiányában a meglevő keveset oda fogják fordítani: hogy az alapra tapadt, sok helyütt egy lábnyi vastagságu földkérget fölkapálják, s a városból szekereken kitaraktják. Csalódtunk, mert most ismét folytatását látjuk a tavalinak; amennyiben már hordják a köveket töretlenül, hogy a nagyszerű mütéthez akkor, amikor hozzáfogbassanak. „Akkor, amikor“ mondjuk, mert volt eset rá, hogy e körakások kiteleltek utcáinkon, ami ugyan szerencse volt arészben, hogy utunk rosszabbá nem vált, de amennyiben fényes (?) kivilágításunk mellett holmi csendes kocsi-felborulásoknak okozója lett, életbiztonsági szempontból ismétlését nem kívánhatjuk. Jól tudjuk mi, hogy ugy ennek, mint sok másnak oka közigazgatásunk rendszeretlenségében rejlik, azonban ott, ahol a bajon úgy ahogy, de mégis segíthetünk: lássunk hozzá a rozzant kereten belül is. Külső utaink ellen most nem lehet panaszunk, sőt állíthatjuk: meggyénkben körülbelül legjobb, míg székvárosunkban egy napos eső után lehet mondani: uszszuk a sarat. Ez pedig valamint nem dicséri a közhátóságot, ugy másrészt éppen nem teszi az itteni lakályosságot vonzóvá, amire pedig törekedni, különösen oly vagyontalan városnak mint Ujhely, első és elodázhatlan kötelessége.

Tessék alacsonyok lenni! A bolti ernyők némely boltajtók előtt egy ölnyi magasságra sincsenek alkalmazva. Ennek az egyszerű következése, hogy a ki az eszkimói ötdőfél vagy öt láb magasságnál egy kissé nagyobb van megáldva, akár mindennap azon szerencsében részesülhet, hogy belé vágja feje búbját az ernyő rudjába. Vagy talán azt tartják nálunk: Tessék alacsonyok lenni! (1) Ugy tapasztaljuk, hogy rendőrségünk — végre valahára követve tanácsunkat — erélyesen hozzájárult a városunkban nagyon is tulszaporodott veszélyes ebek kevesbitéséhez. Ez intézkedésért valóban dicséretet érdemel; mert az embernek fényes nappal is óvnia kell magát az utcákon öszszevissza futkosó kóbor ebektől, s szépen kitérni nekik, ha csak velük közelebbi érintkezésbe jönni nem akar. — Hanem ez üdvös eb-irtásnak van ám egy nem igen kellemes — sőt mondhatni kellemetlen — oldala is; amennyiben a megmérgezett állatok itt-ott fetrengenek kintlódva, sőt még megdögölve is, gyakran éppen a piac kellő közepén, a járó-kelők nagy gyönyörkedtetésére, s csak jóval

csak múló tűz. Most lehet, másba szerelmes, de hiszem, hogy Jolán kitünő szépsége le fogja rombolni amaz idegen nőnek emelt oltárt, és saját lábaihoz fogja őt kényszeríteni. — Hatással már is van reá. Hát nem vetted észre, mily szerelmesen tért haza, előttünk eltított látogatásból? — Nem hogy észre nem vettem, de kevéssel ezelőtt tréfásan meg is dorgáltam Jolánt, miért oly kegyetlen, hogy szívét ide s tova elrabolja tőlem. — Hogy ama kis galamb is szereti őt Béla nem hallgathatá tovább a beszédet, bosszusan ment ki a kertbe, hol sem a fák, virágok megragadó szépsége, sem az illatos lég élvezete nem volt képes fokozatosan növekedő izgatottságát lecsillapítani. Pirulva gondolt arra, hogy szívének e féltett titka fel van fedezve. Még világosan emlékezett azon jelenetre, midőn a városba érkezése után pár órával atyjának kétkedő arc kifejezése mellett egész elkeseredettséggel beszélt, hogy e reá erőszakolt jegyest semmiesetre nőül nem veszi, mert azt úgy gyűlöli, mint még soha senkit. Ime már tudják, hogy a gyűlölet majdnem szerelemmé változott. Tépelődni kezdett azon, hogyan sejtették azt meg, hiszen ő oly néma volt, oly hallgatag. Nagybátyjának ezen mondata: „még e hónapban megtartjuk a lakadalmat,“ mindég fülébe csengett. Nem, nem enged meg, hogy e jövendőles beteljesedjék, mert most már tiltja ezt neki egyszerű kimondott szaváhozi föltétlen ragaszkodása. Elhatározza, hogy bármibe kerüljön is, e bűvös labirintból kiszabadul. Gondolataiba mélyedése közben észre sem vevé, hogy már harmadszor is beharagoztak. Egy közelében munkálkodó cseléd figyelmezteté őt erre. Bár mint igyekezett is most a templom felé, mire odaért, a lelkész már a szószéken volt. Hogy zörejt ne okozzon, az utolsó padok egyikébe ült. Az előtte lévő néptömeg sokasága miatt Jolánékat, általában a város szépségeit nem láthatta, ennél fogva megkellett elégednie a templom ékességeinek vizsgálatával. Ily körülmények alatt a szószékkel szemben lévő ülöhelyen egy nőt pillantott meg, kinek hosszab ideig tartó szemlélete után örömeiben majdnem felkiáltott. Szívének sejtelméi, álmódosai beteljesedni látszának, mert egykori ideálját ismeré föl benne. Igaz, nem az az egykori bájós leányka volt előtte, mely akkor elragadta, de egy bűvölő szép kifejtett nő, kinek arczyonásait az idő még fenségesebbé tevé.

Béla szeméit le nem vevé arczáról. Szemeinek

(pld. másnap) kivégzésük után vitetnek el oda, hova különben már a szer közvetlen hatásakor vitetniök kellenék. Igen üdvös dolog lenne az ily mérgezőesek alkalmával, ha kocsi nem, legalább egy-két arra való embert alkalmazni a mérgező közelébe, hogy a kintlódás első perczeiben elvonassék a vonagló állat az utból. Így megkíméltetik a járó-kelő közönség a nemszeretem látványoktól, s ami legfőbb, nem a legtisztább városi levegőnk sem sűrítették meg utczán heverésük által.

Rendkívüli megyebizottsági gyűlés tartott folyó hó 12-én. és pedig a jelenleg Kassán állomásozó cs. k. 4-ik számú dzsídás-ezrednek Nagy-Mihály és vidékére kért áthelyeztetése tárgyában. Bizottsági tagok — az érdekelt vidékieket kivéve — vajmi kevesen jelentek meg, akik pedig megjelentek azt határozták: hogy ez áthelyeztetést a mostani viszonyok között éppen nem öhajjták. Egyuttal megbizottat a megye alispánja, — mennyiben a megkeresés a közös hadügyminiszter parancsára közvetlen az ezredparancsnokság által intéztetett a megyéhez, holott ennek a m. kir. honvédelmi minisztérium utján kellett vala történni — hogy e mellőztetésért felsőbb helyütt a megye sérelmét jelentse ki.

Kaszás Ferencz nagygyimnasiumi tanár által f. hó 8-án a métermértékek ismertetése tárgyában tartott nyilvános előadásra bár nem nagyszámu, de válogatott közönség jelent meg, s figyelemmel hallgatta a t. tanár ur idevágó magyarázatait. Az előadás tárgya ezuttal azon szükségesség kiemelése volt, mely sokféle és szabálytalan mértékrendszerünknek a valóban genialis méterrendszerrel fölcserelését kívánatosá tette, továbbá a hosszsmértékek ismertetése. Az előadások a következő vasárnap valamint ünnepnapokon folytattni fognak, és pedig d. e. 11 órától 12-ig. Felhívjuk a közönséget e rá nézve mindenesetre kedvező alkalom fölhasználására, s reméljük is, hogy a jövő előadásokra tömegesen fog megjelenni.

Zemplén megye területére f. hó 12-ég 81 db. vadász-jegy adatott ki az alispáni hivatal által. Bizon nem sok, de remélhető, hogy a vadász időszak megnyitával ezen szám fel fog szaporodni.

Prámer Alajos tolsvai r. kath. lelkész és kerületi alesperes, zempléni főesperessé neveztetett ki.

A „Prva Citanka pre slovenske evanjelike a V. skoly“ czimü magyar államellenes olvasókönyv a közoktatásügyi miniszter által az iskolai használatból szigoruan eltiltatott, egyuttal kormányi intézkedés folytán a megyei hatóság részéről utasítva lettek a szolgabírák, hogy a kormányilag eltiitott könyvek házalás vagy zugarulás utján terjesztését akadályozzák meg.

Trefort Ágoston m. kir. közoktatásügyi

delejes hatása volt-e, vagy csak véletlenségéből történt, a nő is felpillantott, s reá nézett. Béla, mint a tetten kapott bűnös kapta le róla szeméit, s elpirult.

Az egyházi szertartás érzéki hatása most nem bilincselé le figyelmét, mert e nőre való gondolat minden eszméit más irányban csoportosítá öszsze.

Kíváncsian fordult egy mellette lévő emberhez megkérdeni, vajjon e városban lakik-e azon nő, s férje ki? Az teljes meglegedésére azt válaszolá: hogy Hetey Mihályné, s egy év óta özvegy.

Hogy a lelkész mit beszélt, mily szent elveket igyekezett szívökbe becsepegtetni, ezt nem tudta volna megmondani; sőt még annak tiszteltreméltó alakja is eltűnt előle, mert csak Vilmt látta egyedül azokkal a kedves vonásokkal, melyekben eléggé gyönyörködni nem tudott. Örömmel gondolt azon órákra, melyeket e városbani időzése alatt fog eltölteni. Szívét nem érzé többé gyengének, mert tudta azt, hogy e nő közelében megfognak semmisülni azon törekvések, melyek lebilincselését czélozzák.

Midőn az istenisztelet elvégződött, ő is kiment a tömeggel, de az ajtnál megállott, hogy vele találkozhassek.

Nemsokára kijött, s a feléje közeledő Bélának szeretetreméltó mosolylyal nyujtá kezét. Heteiné a közészerünél valamivel magasabb volt; egész magatartása előkelőséget, csillogó fekete szeméi szenvedélyes jellemet árultak el. Büszkeségét jelző homlokának mintegy ellentmondani látszának a folyton mosolygó ajkak, mikről dallamosan hangzott beszéde.

Van a szépségben olyan hatalom, mely önkényt f lényt gyakorol felettünk, s rabszolgává tesz. Hogyne tette volna ez pedig Bélát, e megtestesült könnyelműséget, ki ez asszony körében remélt találni oly szórakozást, melynek mámara feledtetni legyen képes szívében Jolánt, ellensúlyozni ama szerelmet, mely iránta keletkezendően volt.

Heteiné, ki már ismerte azon viszonyt, mely Bélát Jolánhoz fűzi, nem éppen kedvetlenül vizsgálá az ifju arczán azon örömkifejezést, melyet megpillantása idézett elő, s hízelt hiúságának az, hogy Jolán szépsége nem volt képes Béla szívében az iránta való vonzódást kiirtani. Béla neki is tetszett, s már az első perczeiben elhatározá őt udvarlóinak nagy seregébe bevonnai. Csak abban nem volt biztos, hogy sokáig fog-e a városban lenni. Ezért Bélától, ki neki karját nyujtá, hogy hazakisérje, kérdé:

— Meddig szándékszik városunkban mulatni?
— Ameddig atyám szeszélye megengedi.

A „Zemplén“ tárczája.

Egy vár romjainál.

Hát itt fészkelt e meredek, magas
Felhőbe nyúló szikla homlokán,
A szép felföld, e kies tartomány
Fölött uralgó hajdan büszke sas?!

És ezt a fészket rettegé a nép,
A melynek napja itt nyugodt, viradt,
Mely innen várta a dörgő vihart
S a boszuló ég tüzes menykővét?!!!

Hát itt volt az a szemvakító fény! .!
És az a sok kincs itt-e, itt hevert?
Mit rakásra gyűjtött, halomra vert
A bitorlott hatalom s a kény!

Hát ezek azon falak romjai,
Melyek közt annyi harci láрма kélt?
S hol fontak gyöngéd szerelmi füzért
A középkornak hü lovagai?

Valóban ez! ez itt az ősi vár, . . .
Sötét felhő száll tornyai felett.
Avagy talán e felhő vén Bebek
Nyughatlan lelke, mely borongva jár!

BORÚTH.

A feltalált kincs.

— Beszély. —

II.

Másnap éppen vasárnap volt. Béla elhatározá magát a templomba menetle. Hogy a torony hívó harangjának megkondulásáig idejét kellemesen eltölthesse, szobájának kertre nyíló ablakához lépett, s onnan szemléle a lombokon keresztül szűrődő napsugár játszadozását; a virágok körül zummogó méhek, nagy tarka lepkek lebegését. Majd ezt meg-unva, egy barátjának küldendő levelet fejezett be, midőn a mellékszobában beszélgetni hallotta atyját s nagybátyját. Kíváncsiságtól ösztönözötve hallgatózni kezdett. Ó róla beszéltek.

— Ismerem őt már gyermekkorától — folytatá atya beszédét — könnyelmű, könnyen lángra lobbanó természetű. De szenvedélyének fellobogása

miniszter felhívja a törvényhatóságokat, hogy miután némely németországi, különösen az erlangeni egyetem a seborvosoknak, sőt oly egyéneknek is adott ki orvostudori oklevelet, ki csak félevesi tanulmányt mutatott ki; — a philadelphiai egyetem által in absentia kiállított orvostudori oklevelek pedig kóbor ügynökök által bárkinek árulhatnak, ily orvostudori oklevelek birtokosainak a tudori cím használatát és az orvosi gyakorlatot ne engedje meg, míg valamely magyar-osztrák monarchiabeli egyetem által meg nem honosítottak.

Tűzoltók kiképzetése. Az országgyűlés képviselőháza a belügyminiszter költségvetésének f. évi márczius 15-én történt tárgyalása alkalmával a „pesti önkéntes tűzoltó-egylet” részére segélyképen 5000 forintot azon feltétel alatt szavazott meg, hogy az egylet ezen segély fejében évenként öt egyént, kiket a megyék, székelyek vagy városok kiképzés végett Budapestre küldenek, — ingyen képezzen ki. Az említett összeg a budapesti önkéntes tűzoltó-egylet részére az érintett feltételek alatt a belügyminiszter által a m. kir. központi állampénztárból már kiutaltván, felhívta a belügyminiszter a törvényhatóságokat, hogy részokról az egylet által kiképzetni óhajtott egyént mielőbb nevezék meg. A kiküldöttek kiképzetéseinek sorrendjét a belügyminisztérium fogja megállapítani. Midőn ezen sorokat közöljük, egyszersmind figyelemztetjük a helybeli önkéntes tűzoltó-egyletet, hogy a kedvező alkalmat a kellő időben felhasználni el ne mulassza.

A földadó-kataszteri munkálatok megkezdése tárgyában f. évi június 9-ről 29294. szám alatt kelt pénzügyminiszteri körrendelet folytán a megyehatóság részéről felhivatott az összes megyei birtokosság, miszerint az 1875. évi VII-ik t. cz. 34. §-a értelmében a fenálló régi kataszteri munkálatban a tényleges állapottól eltérőleg bejegyzett birtokait mivelési ág- és térfogat szerint a községi földadó bizottságnál bejelentse; — a községi bizottságok pedig köteleztettek, hogy ezen bejelentéseket a helyszínen megvizsgálván, a vizsgálat eredményét külön ívre jegyezzék fel. Az eljárásra vonatkozó utasítás a kataszteri igazgatóság által fog a községi bizottságnak megküldetni. Ha valamely községben a községi bizottság értelmiségi erők hiánya miatt az említett utasítást kellőképp végrehajtani nem tudná, ily esetekben a kataszteri igazgatók által — a község költségére — ügyvezetők fognak alkalmaztatni.

Ujragályos marhabetegség. A földmivelés, ipar és kereskedelmi miniszter következő rendeletet intézte valamennyi törvényhatósághoz: „Legujabban beérkezett hivatalos jelentés szerint:

Tehát bizonytalan ideig, — gondolá magában a szép kaczer — akkor ne késsünk. A másik perczben kezét homlokára téve, bágyadságot szinelve, szeretetreméltó kedvességgel Béla karjaira nehezedett e szavakkal:

— Lásza, kénytelen vagyok segítségére szorulni, mert pillanatig tartó fejszédüléssem ellankasztott.

— Mily sajtáságos: — válaszolt Béla — kegyed fejére, kegyeddel szemközt pedig szívökre szenvednek az emberek.

A szép özvegy nem felelt semmit, de ajkai helyett szemei beszéltek oly érthetőleg, hogy Béla sokat, igen sokat tudott.

E perczben egy csécsap ifju csapott hozzájuk, kit báró Szlemány Edgár név alatt mutatott be Heteiné Bélának. Az ő jelenléte más fordulatot adott a beszélgetésnek.

— Edgár, — szölt Heteiné — ha jólemlékszem az álom megfajtására kitézött határidő ma lejárt. Én várom az előterjesztést.

A nemes báró töredelmesen megvallá, hogy tökéletesen elfelejtkezett róla, s máskülönb is oly sok elfoglaltsága van, hogy ideje sem lett volna felette gondolkozni.

— Tudom, az agaraszat, a délutáni álom elmulasztatlan teendők. Most reméllem van ideje, Zöldessyvel ketten megfajthatik.

— Álomban egy ragadó vizözön voltam. Elöntöttem, lerontottam mindent. A legszebb tájak, melyek felém mosolyogtak, megsemmisültek érintésem alatt. Végre egy sziklához jutottam, melyen egy férfi ült. Kezének egy érintésére erőm veszni kezdett, hatalmas hajbajm eltűntek észrevétlenül, és egy kis csermely lettem, s azon szikla aljában folytattam tovább futásomat.

— Zöldessy ur — mond a báró — feleljen nevében is, hiszen tudom, megfajtásunk egyezik.

Béla engedett a felhívásnak, s értelmezését e szavakba foglalá: „Asszonyom, kegyed szépsége az árvíz, mely hódít, győz mindenfelé. Végre egy férfit talál, ki kegyedet fogja meghódítani.”

— Azaz már meghódítottam, mormogá a báró oly halkán, hogy mindnyájan meghallották. Béla s az özvegy elmosolyogták rá magokat.

Ezalatt hazaértek. Heteiné azon ígérettel bosszátá el őket magától, hogy a délután néla rendezett táncmulatságon megjelenek.

Béla, midőn délután az özvegnél megjelent, a mulatság már javában folyt. A szépszámú vendégsereg közt Jolánt is megpillantá, ki e perczekben

Arad megye: Bezsa, Hodos, Kiszindai; Alsó-Fehérmegye: Csombort, Balázsfalva; B.-Szolnokmegye: Egbel; Tordamegye: Dézs, Alsó-Gara, Kakova községében, Temesvár sz. kir. városban és Felső-Fehérmegyében a szarvasmarhák között szájsz. és körömfájás ütött ki. — Ezen elősorolt községek némelyikében a kór szelid lefolyása miatt már szünőfélben van, míg ellenben más helységeken heves fellépésnél fogva mind nagyobb kiterjedést vesz. A szájsz. és körömfájás ragály által igen gyorsan és gyakran egész vidékeken elterjedt, megtep szarvasmarhát, kecskét, juhót, sertést egyaránt és bárha elhullással ritka esetben végződik, de az által, — hogy a meglepett állatokat munkaképtelenné és egyéb tekintetben is használhatatlanná teszi, főképp szorog munkaidőben rendkívül nagy károkat okozhat. Ezen ragályos betegség mielőbb elfolytása és továbbterjedésének megakadályozása tekintetéből szükségesnek tartottam a hatóságot már előlegesen is az érvényben levő 1869-ik állat járványszabályrendelet 62. és 60-ik §-ban előírtakra, különösen pedig az utóbb hivatkozott szakaszban foglaltaknak szükségnek esetében pontos és lelkiismeretes alkalmazására azon hozzáadással figyelmeztetni, hogy azon esetben, — ha ezen kór a hatóság területén netán mutatkoznék, azt röktön nemcsak ide jelentse be, hanem egyuttal az összes törvényhatóságot értesítse a végből, hogy ezek a ragály behurcolásának megakadályozására a maguk részéről szükségesnek mutakozó övintézkedéseket megtehessek. — Ez alkalommal felhívom a hatóságot az iránt is, — hogy jelen közintézményemet a fenidézett 1869-iki szabályrendelet 63. §-nak kivonatával együtt a törvényhatóságokkal tudomásul végett haladéktalanul közölje. — Simonyi s. k.

Az ifjusági kör által a budai vízkárosultak javára adott táncvigalom eredménye: Összes bevétel: 45 frt. 4 kr.; kiadás 53 frt. 70 kr. Felülfizettek: Vass József 1 frt 12 kr, Szentgyörgyi Vilmos 1 frt, Dr. Turcsányi 1 frtos tallér, Kun Frigyes, 92 kr. Ambrózy Nándor 2 frt, Bernáth Elemér 1 frt, Meczner Gyula 1 frt, Hönch Dezső 1 frt. Nátafalussy B 92 kr. Hornyai Béla 2 frt, Szentgyörgyi Lajosné 1 frt. 4 kr, Bettelheim Lipót 92 kr. Összesen 13 frt 92 kr, mely összeg az „Egyetértés” szerkesztőségéhez fog beküldetni. A adakozók fogadják a szerencsétlenek nevében a legőszintebb köszönetet. Farkas Bertalan az ifj. kör jegyzője, Székely Imre az ifj. kör pénztárnoka.

Az 1875-iki XXV. t. cz. 2-ik §-a által felállított rendelt kir. illeték-kiszabási hivatalok székhelyeül a kassai pénzügyi kerületre nézve — Abauj, Torna, Sáros és Szepes megyére Kassa, Zemplén és Ung megyére S.-a.-Ujhely, Borsod megyére

egy előtte ismeretlen ifjuval tánczolt. Béla, kinek nőismerősei mind tánczoltak, idegent pedig felkérni nem akart, a nézőkhöz vonult; onnan nézte, hogy e fesztelen s igazi kedvtől áthatott társaság tánczólag tagjaira mily csodálatos hatással van a hegedű melabus avagy vig danája.

Béla talpa alatt mihamar égni kezdett a föld. A bájos könnyű alakok tova lebbenesé; az a delejes sugar, mely Heteiné szép szemeiből tánczközben feléje repült; az a mosoly, mely ajkain lebegett, oly türelmetlenné tevék, hogy alig tudá magát visszatartani. Végre a zenészek mintegy könyörölni látásának kínáin azáltal, hogy bevégezték a csárdást. De a jókedvű fiatalok „ujra”-t kiáltott, s a cigányok ismét hangszereikhez nyultak, hogy előlrel kezdjék azt, mit kevéssel ezelőtt elhagytak. Béla e pillanatnyi szünidőt arra használá fel, hogy az éppen leülni szándékozó Heteinét kéré föl táncza folytatására. A szép asszony kecsesen nyujtá neki kezét. Béla gyöngéden ölelé őt körül, ő pedig önfeladten simult keblére, s hófehér karjait kedves bizalmasággal helyezé tánczosa szép idomu vállaira. Fürtös fejeik oly közel voltak egymáshoz, hogy érezték forró leheleteiket. Tánczok elsőben hasonlított a hab ringásához, melyet a közelgő vihar fuvalma mozgat, midőn csak álmodozni látszának végtelen boldogságukban; de később, midőn a lassu-magyart fristoborzó váltá fel, elkezdtek tánczolni tüzzel, szentvedélyvel, egész odaadással, melyhez nem fért a hiuság, a bámulatás vágya.

Jolán, ki látta e tánczot, s észrevette Bélának vonalmát a szép asszonyhoz, sejtette, hogy nem csupán az illem követelményeinek engedett akkor, midőn elsőben is őt hívja föl a tánczra, hanem egy oly érzelem ösztönzé őt arra, melynek méhében a szerelem áradozó forrása rejlik. Szive megdobbant azon gondolatra, hogy szeretettje, azon asszony hájában van, ki szépsége miatt oly hatalmas ellenfele.

Később azon hidegség, melyet Béla irányában tanusított, meggyőzé őt arról, hogy sejtelve nem csalta meg. Nem szölt semmit, csak egy sóhaj szakadt fel kebléből; türt és szenvedett.

III.

Jolán valóban sokat, igen sokat szenvedett. Minél inkább kezdé érezni, hogy Béla iránti szerelme nem ifju, mulékony fellángolás, hanem egy oly mély érzelem, mely keble rejtekében gyökerezve, kiirthatlan ágazást nyert, annál inkább fájdalmasabbnak tünt fel előtte az, hogy Béla soha

Miskolcz állapítottak meg. A kassai hivatal ügyköre kiterjed a kassai, szántói, szépsüi, szikszói, tornai, bártfai, eperjesi, giráltyi, kis-szebeni, göllniczbányai, késmárki, löcsei és lubói adóhivatalokra, — a s.-a.-ujhelyi, a s.-a.-ujhelyi, király-helmecezi, tokaji, nagy-mihályi papinai, varannói, ungvári és nagy-breznai, — a miskolczyi illeték-kiszabási hivatal ügyköre pedig kiterjed az edelényi, miskolczyi, mezőkövesdi és sajó-sz.-péteri adóhivatalokra. Ez illeték-kiszabási hivatalok működése megkezdésének idejét f. évi szeptember hó első napja képezi.

A m. kir. pénzügyminiszter Hammer Károly II. oszt. p. ü. titkárt Kassán I. oszt. p. ü. titkárrá a debreczeni; — Tomka Mór I. o. p. ü. fogalmazót Kassán a kassai, Steiger Antal I. oszt. p. ü. fogalmazót Kassán a s.-a.-ujhelyi, Bihun György I. oszt. fogalmazót Kassán a beregszászi illetékkiszabási hivatalhoz II. oszt. p. ü. titkárokká; — Szojár János II. oszt. p. ü. fogalmazót Kassán a balassagyarmati, Krátzer József I. oszt. p. ü. fogalmazót Kassán a kassai illeték-kisz. hivatalhoz I. oszt. p. ü. fogalmazókká; — Horváth Aladár fogalmazó-gyakornokot Kassán a székesfehérvári, Peaovics Agoston zemplénmegyei volt aljegyzőt és Macsata Boldizsár járásbírósi irnokot Kassán a kassai, Szilágyi Gyula postaszámíttást Kassán a s.-a.-ujhelyi illeték-kiszabási hivatalhoz I. oszt. p. ü. fogalmazókká; — Wagner Arnoldot, adóhivatali ellenőrt Szent-Mártonban I. oszt., Bertsik József V. oszt. adóosztást Kassán a kassai illeték-kiszabási hivatalhoz II. osztályu számíttást nevezte ki.

Megjelent és beküldetett szerkesztőségünkhez: „Magyar Compass” pénzügyi és közgazdasági évkönyv. Kiadja Minok Sándor, m. kir. keresk. minisztériumi hivatalnok. A mű mint már czime is jelzi, az üzletemberek és közgazdasági dolgozókkal foglalkozók részére állított össze, s mint ilyen oly hasznos kézikönyvvé szolgál az üzlevilág minden egyes emberének, hogy neküle ma már egy lépést sem lehet előre tenni. Az igen csinos és vastag kötet ára 3 frt. Hogy a t. közönség még inkább meggyőződjék e mű hasznos volta felől, közöljük tartalomjegyzékét, mely a következőkből áll: 1. Előszó. 2. A magyar kereskedelmi törvény rövid kivonatban. 3. Idegen országbeli Konzulok a magyar állam területén. 4. Osztrák-magyar birodalmi Konzulok a külföldön. 5. A budapesti áru- és értéktőzsde. 6. A budapesti gabnatózsde 1874. évi ügykezelése. 7. A budapesti tőzsdén jegyzett bel- és külföldi értékpapírok és ércpénzmenek jegyzéke. 8. Méter- és hossz- és súlymértékek, átszámítási táblák régi és új mértékekre. 9. Külföldi államok pénznemeinek átszámítása osztrák értékre. 10. Bélyegilleték tábla. 11. A magyar állami 1875. évi költségvetés. 12. A

többé övé nem lehet. Bármint igyekezett is menekülni e féltés, aggály érzetétől, — nem volt képes. Tudta, hogy amaz eltűnt nap boldogsága — midőn először találkoztak — reá nézve csak egy fájó édes emlék lesz, melyre csak majd a magányban, az éj csendes óráiban, könnyel szemében fog gondolhatni. Fájt neki az, hogy annyi szép álmai, reményei nem fognak beteljesedni. Mert ama megváltozott magaviselet, melyet Béla irányában tanusított naponként, mindinkább meggyőzheté őt arról.

Pedig Béla szerette őt. — Szerette öntudatlan, s melyet észrevenni, fellobogni engedni, nem engedett neki álbüszkesége. A szép özvegy által kivetett hámlóba önkényt rohant be, mert ott akarta azt a mámort feltalálni, mely feledtessen véle mindent. Az édes méreg hathatósan működött; ő a szép asszony iránti szerelméről ábrándozott naponként, s nem vette észre — boldogtalanságát.

Béla egy ízben éppen lovagolni készült, midőn Heteinétől levelet kapott, melyben felkéri őt: jöjjön hozzá mihamar, mert szeretné véle töltetni el a délutánt.

Béla késedelem nélkül engedett a kedves parancsnak.

A szép asszony a termekben nem volt; egy komorna őt a kertbe utasítá.

Rekkenő meleg volt, csak a fák lombjai alatt volt árnyék. Még a szökőkút is meleg vizet szökellet fel.

A méhek döngicsélve zsongtak körülötte, s a virágok között; az apró levelű sások, füvek közül zöldszinű gyíkok kandikáltak.

Heteiné nem volt látható. Az üvegház ajtaja tárva, nyitva, senki sem volt ott. A narancsfa levelek csak a léghuzam által előidézett szellő által lebbentettek meg.

A park lombjai közt semmi nesz sem hallatszott, semmisen mutatta azt, hogy valaki időzik itt. Kutatólag pillantott be a természetes lugasok nyílásain, hogy a hús árnyak között találja azt, akihez most jött.

Egyszerre a lugasok egyikéből az özvegy előlépett. Könnyü, barna öltözetben volt. Sötét haja, mely gazdag tömörsége által vált disszé, hátra volt simítva. Nyakig érő hosszú öltönye kék szalag által volt testéhez szorítva; ugyanolyan huzódott végig haján is.

(Folyt. következik.)

magyar állami adósság állománya 1875. jan. 1-én. 13. A magyarországi pénzügyi statisztikája 1875. jan. 1-én. 14. Rövidítések értelmezése.

Nemesített buza vetőmag. E tárgyban a következő sorok közlésére kértünk fel: A f. 1875. évben összes (155 holdnyi) buzatáblám nemesített maggal voltak bevetve Ebből: 47 hold iskola, mélyen szántva, holdankénti 20 itcze maggal 10"-nyi sorokba elvetve. Termése „elsőrendű” név alatt tisztán megrostálva, vetőmagul általam pozs. mérőnkint is árusítottam. 108 hold szokott sűrűn, holdankénti 80 itczével, a tavalyi elsőrendű maggal vettett be. Termését „másodrendű” név alatt 10 pozs. mérőn alul nem árusítom. A buza-áraknak bizonytalan hullámzásánál fogva az árakat eként szabom meg: Az elsőrendű vékaja kerül loco Gerendás 1 frttal többbe, mint a 86 fontosnak vámmászaja az elküldés napján a pesti börzén az „Ellenőr”-ben jegyeztetett. Pl. mikor Pesten a 86 fontosnak vámmászaja 6 frt. akkor Gerendáson az elsőrendűnek vékaja 7 frt. A másodrendűnek pozs. mérője kerül loco Gerendás 1 frttal többbe, mint a 86 fontosnak Pesten vámmászaja. Pl. mikor ennek ára Pesten 6 frt. akkor Gerendáson a másodrendűnek pozs. mérője 7 frt. A buza zsákokban lepecsételve általam vasutón utánvétellel küldetnek. A fuvar Gerendásról Csorvásig (legközelebbi vasuti állomás) pozs. mé-

rőnként 10 kron, az új zsák darabját 80 kron számítottam, s a buza árán kívül után veszem. A czímet és utolsó vasuti állomást (melyik vonalon?) tisztán kiírni kérem. Gerendás. Békésmegye, u. p. Apácza. augusztus havában 1875. Mokry Sámuel.

Iskolai értesítés. Az 187 3/4 tanév, az itteni „Karolineum” tan és nevelő-intézetben szeptember 1-én veszi kezdetét.

Az eddig fenállt 4 osztályhoz, a következő tanévben egy ötödik csatoltatik, megfelelő tanerő és taneszközökkel.

Az 5 osztályon kívül, egy a külön-tanulók számára van berendezve.

A tantárgyak két csoportra: kötelezett és rendkívüli tantárgyakra vannak felosztva.

A. Kötelezett tantárgyak.

1. Hit és erkölcsstan.
2. Anyanyelv: a) olvasás és nyelvtan, b) irálytan, c) irodalom ismertetés.
3. Hazai más nyelv: Német.
4. Történeti tárgyak: a) földrajz, b) történelem, bele szöve az alkotmány ismertetése.
5. Mennyiségtani tárgyak: a) számvetés, b) könyv vitel.
6. Természettudományi tárgyak: a) termé-

szetrajz, b) természettan, c) vegytan, d) konyhakerészet és háztartás.

7. Művészeti tárgyak: a) szépírás, b) rajzolás, c) éneklés.

8. Női kézimunkák.

B. Rendkívüli tantárgyak.

1. Francia nyelv.
2. Angol nyelv.
3. Testgyakorlat.
4. Táncz.

A kötelezett tantárgyak, zárdai szüzek által képesített tanítónőktől fognak előadatni.

A rendkívüli tantárgyak tanítására külön erőkkel rendelkezik az intézet.

A növendékek teljes ellátás mellett is fölvetnek, s azok mind szellemi, mind anyagi szükségéről tökéletesen gondoskodva van.

A fölveteli feltételekről az intézet előjárásánál lehet tudomást szerezni.

Nyílt-posta.

Bárta I. M. Átadtuk. De óhajunk: többször többet. Így legalább olykor nem közönséges álmoképeken merenghetünk.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMER.

Hirdetmény.

Sárospatakon, a Bodrog folyami híd déli oldalánál, a vízszabályozási országos védrendszer értelmében is megerősített, s örlésre minden időbe alkalmas helyen, a vidék által keresett kompos malmok felállíthatási joga e folyó év **szeptember hó 6-án** reggeli 9 órakor Sáros-Nagy-Patak városházánál többet ígérés utján több évekre bérbbe fog adadni; a bérleni kívánók tisztelettel meghívatnak.

Sáros-Nagy-Patak, 1875. július 29.

Somossy Imre,
Sárospatak városok közbirtokossági jegyzője.

Vendéglő bérbeadás.

Sárospatakon a „Magyar királyhoz” czimzett magyar-vendéglő, mely teljesen be van rendezve — hozzátartozó billiard-, 1 lak- s 2 vendégszobával, konyha és speissal, továbbá 2 istálló és 1 kocsiszinnel együtt, 1-ső szeptembertől 3 évre bérbeadandó.

Értekezhetni Sárospatakon

Vohl Ábrahám,
vendéglőssel.

2-2

Deutsch József utóda

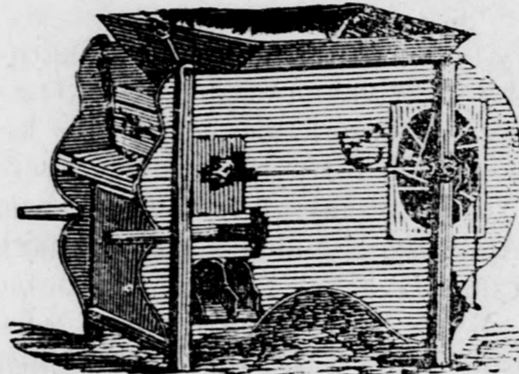
ajánlja
fűszerraktárát

vámfontban.

Cukor legfin. 1 font	27 kr.
„ süveg számra	26
„ finom	26
„ vágott	24 1/2
Kávég legfin. gyöngy	94
„ „ finom	90
„ „ finom	84
„ „ Jam.	92
„ „ Cuba	84
„ „ leylon	80
„ „ Laquira	78
„ „ pergelt	88
Rizs	11
„ finom	13
„ legfin.	16
Gyertya apollo	56
„ Milly	48
Kártyapapír legfinomabb egy iv	8
„ „ finom	6
Keményítő túlang.	18
Liszt 0	14
„ 1	13
„ 2	12 1/2
„ 3	12
„ 4	10
„ 5	9 1/2
„ 6	8 1/2
„ 7	7 1/2
Só őrlött	6
Gerstli 000	20
„ 00	18
„ 3	14
„ 4	9
Mandola legfin.	59
„ közép	54
Mazsola	40

4-6

GUBICZ LÁSZLÓ gazdasági gépgyárában Budapesten Lipót-utca 41. sz.

szóró- és szelelő-rosták

jutányos áron kaphatók, ugyszinte kitüntetésben részesült, jó hírnévben álló

Gubicz-ekék, fa- és vasramás porhanyítók (extirpator) kapáló- és halmozó-ekék készletben találhatók.

➔ Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök. ➔

6-6.

ELSŐ BÉCSI KARTON-NYOMDAGYÁR

sátoralja-ujhelyi 27 kros fiókja.

Tisztelettel van szerencsénk tudatni, hogy több oldalról nyilvánított óhajtnak megfelelőleg;

Sátoralja-Ujhelyben egy fiókraktárt

állítottunk fel legjobb hitelű bécsi gyári üzletünkéből, melynek vezetésével

SCHÖN SÁNDOR urat biztuk meg.

az ott találtató különféle cikkek, melyeknek minősége- s szilárdságáról kezeskedünk, egyenlő árban

➔ 27 krajczárjával ➔

válogatva darab-, rőf- és páronként kaphatók.

Gazdag választéku áru-raktárunk kicsinyben összefoglalva a következő: Kosmanosi és francia perkál, ingkelme és jakonet hutorczicz mindenféle színben, fehér hálófűgönyök, török hálókabátszövetek, sima vonalzott és skót kockás gyapju-ruhakelmék és flanell-barchetek, popelin, rips, diagonal mindenféle színben, imitations és palernos, továbbá 1/4 és 3/8 vásznak minden kigondolható nemben, valamint mangorolatlan fonalvászon, székreas, házi bőr és családi vászon, fehér atlasz-grádlí ágyneműekhez, színes ágynemű, len-damaszt törülközők és asztalkendők, mátrácz és szofa-grádlí 1/4 és 3/4 széles fehér chiffon és ingekhez való sirting, párnatokok, és nehéz nanking selyem nyakraválók és collierek mindenféle foglalmányban, férfiak és nők részére, férfi és női harisnyák, keztük, len és batiszt zsebkendők, különösen mindennemű kézmű- és szövött-árúk, továbbá mindenféle nehéz és széles moire, creditor, fail, atlasz- és bársony-szallagok, valamint minden e nembe vágó cikkek, női pipere s confectio-tárgyak; minden igényeketünk oda leend irányozva, hogy mindenkor a legújabb és izlésteljes tárgyakkal szolgálhassunk. Emellett fiókraktárunkban egy külön osztályt rendezünk be, melyben minden Bécsből eszközöndő bizomány költségmentesen, csupán a postaköltségek megtérítése mellett, t. vevőink érdekében teljesítettnek.

➔ Vidéki megrendelések pontosan és legjobban eszközöltetnek. ➔

Szíves pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel

19—20.

**Első bécsi
karton-nyomdagyar
S.-a-Ujhelyben, Schön Sándor urnál.**

Hirdetés

a nagy- és kis- cigándi regale-jognak f. évi okt. 1-ső napjától d. u. 3 órakor Kis-Czigándon a helység házánál közárverésen leendő kibérléséről, mely helyre és időre a bérleni szándékozók ezennel meghívatnak, a feltételekről értekezhetni az alólírtnál.

Kelt S.-a-Ujhely, aug. 3. 1875.

Mezőssy Menyhért,
közb. megbizott.

2-2.

Legjobb minőségű

Vizálló cément

Benczur Eperjesi cémentgyárából
Mogyoróskán [Hanusfalvi posta].

Kapható:

Ujhelyt: Rácz Bertalan urnál; Homonnán: Sándor Péter urnál; Kisvárdán: Grosz Bernát urnál; Tállyán: Mariancsik urnál; Vás-Naményban: Lind Sámuel urnál. 9—20.